

[Søren P. Larsen.]

ger. Men jeg vil sige til den højtærede Minister, at hvis man kommer ud omkring i Landbefolkningen, i Smaakommunerne, hvor man ikke har det store Embedsmaskineri til sin Raadighed, men hvor Kommunal-mændene i By og paa Land meget ofte maa gøre største Delen af det Arbejde, som skal gøres, uden Betaling, som ulønnet Arbejde, dèr tror jeg nok, man har Lov til at sige, at man har været noget forundret over den mægtige Regn af Cirkulærer, som er sendt ud over Landet. Og naar man taler med Kommunal-mænd, uden Hensyn til politisk Farve, naar vi kommer til at tale rent sagligt ud om disse Forhold, saa lyder det jævnlgt fra dem: Kan I ikke sige til Regeringen og da særligt til den højtærede Socialminister om at holde op lidt med hele denne Regn af Cirkulærer, som vælter ud over os, ud over de Raad og sociale Udvalg, som skal administrere Socialreformen, og som truer med at kvæle deres Initiativ og Ansvarsfølelse.

Nu hørte jeg jo nok, at den højtærede Socialminister som Begrundelse for hele denne voldsomme Udsendelse af Cirkulærer, saa snart en enkelt Sag forelaa, nævnte, at det var hans Opfattelse, at der skulde kulegraves for Socialreformen. Jeg vil sige til den højtærede Socialminister, at vi kender jo godt den Type, som kulegraver baade i Tide og i Utide. Det at kulegrave kan jo være meget godt til sin Tid, men man kan ikke blive ved med at kulegrave, for saa giver man ikke Tingene Lejlighed til at vokse, til at gro og til at modnes; Kulegravning i Tid og i Utide kan være ret farlig. Jeg forstaaer saa godt, at den højtærede Minister ved Socialreformens Gennemførelse har kunnet ønske at paavirke Administrationen det mest mulige igennem de mangfoldige Cirkulærer, som er udsendt. Jeg kan huske, at den samme højtærede Socialminister for Aar tilbage, da vi levede under det gamle System og han pegede frem mod den Tid, da Socialreformens Velsignelser skulde gaa ud over Landet, brugte den Vending, at der var mange Kommunal-mænd, som var blevet graahaarede af at finde ud af de Regler, som var gældende under den gamle Ordning. Hvis Kommunal-mændene blev graahaarede under den gamle Ordning, tør jeg nok antyde, at i den Tid, der er gaaet siden Socialreformens Ikrafttræden, hvor den højtærede Socialminister om baade store og smaa Ting har udsendt Cirkulærer i lange Baner, har det ganske givet ogsaa taget paa Haarvæksten i et saadant Omfang, at der vil være flere skaldede Kom-

munal-mænd nu end før. Derfor vil jeg sige, at det, jeg fremførte før, er en Opfattelse, som er meget almindelig i kommunale Kredse, og som vi Rigsdags-mænd mangfoldige Gange stilles over for, saa snart vi paa Tomandshaand kommer til at drøfte disse Emner med de kommunale Raads Medlemmer, med dem, som sidder i de sociale Udvalg ude omkring i de større og mindre Kommuner og da fortrinsvis dèr, hvor man ikke har lønnet Medhjælp som i en Række af de større Kommuner.

Nu lagde jeg Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Strøm gerne vilde have, om den højtærede Socialminister vilde iværksætte en Undersøgelse af, hvor Kommune-hjælpens Satser laa højest, om der var Kommuner, som ikke brugte Bestemmelserne om de ret høje Satser, og om man søgte at holde dem nede paa et Lavmaal. Jeg har sagt i et Par korte Bemærkninger her i Salen, at jeg kan ikke se, at man kan faa ret meget ud af en saadan Undersøgelse, idet nemlig Stillingen er den, at i en Række Kommuner, hvor Socialreformen administreres af sociale Udvalg, som med Hensyn paa Kommunens Størrelse og Indbyggertal har nøje og personligt Kendskab til de mange Enkelttilfælde, man bliver stillet over for, har man efter min Opfattelse langt lettere ved at føre en fornuftig Administration. Man kan afveje de forskellige Trangstilfælde; man kan gennem Skønnet hjælpe mest dèr, hvor Trangen er størst, og omvendt kan man trække lidt ind paa Hjælpen i de Tilfælde, hvor det maaske kunde skorte lidt paa Arbejdsviljen. Ganske anderledes stiller det sig, naar man kommer ind til de større Kommuner, hvor hele Afgørelsen bliver truffet ad kontormæssig Vej, ikke mindst i en Kommune af Københavns Størrelse. Dèr maa man jo have Linealsatser at gaa frem efter; der mangler hele det folkelige Element i Styrelsen i en Kommune som Københavns Kommune; man kan sige, den har præcis det samme Embedsstyre som for hundrede Aar siden; det folkelige Styres Indflydelse paa Administrationen kan ikke give sig Udslag paa ret mange Maader.

Nu lagde jeg Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Strøm vilde have en saadan Undersøgelse sat i Gang for at faa konstateret, hvor Kommunehjælpens Satser laa højest, og hvor de laa lavest. Jeg kan meget godt forstaa, at den højtærede Minister ikke vil være med til dette, for Ministeriet kan meget vel gennem Udsendelse af passende Spørgeskemaer faa konstateret, hvor Kommunehjælpen ligger højest, og hvor den